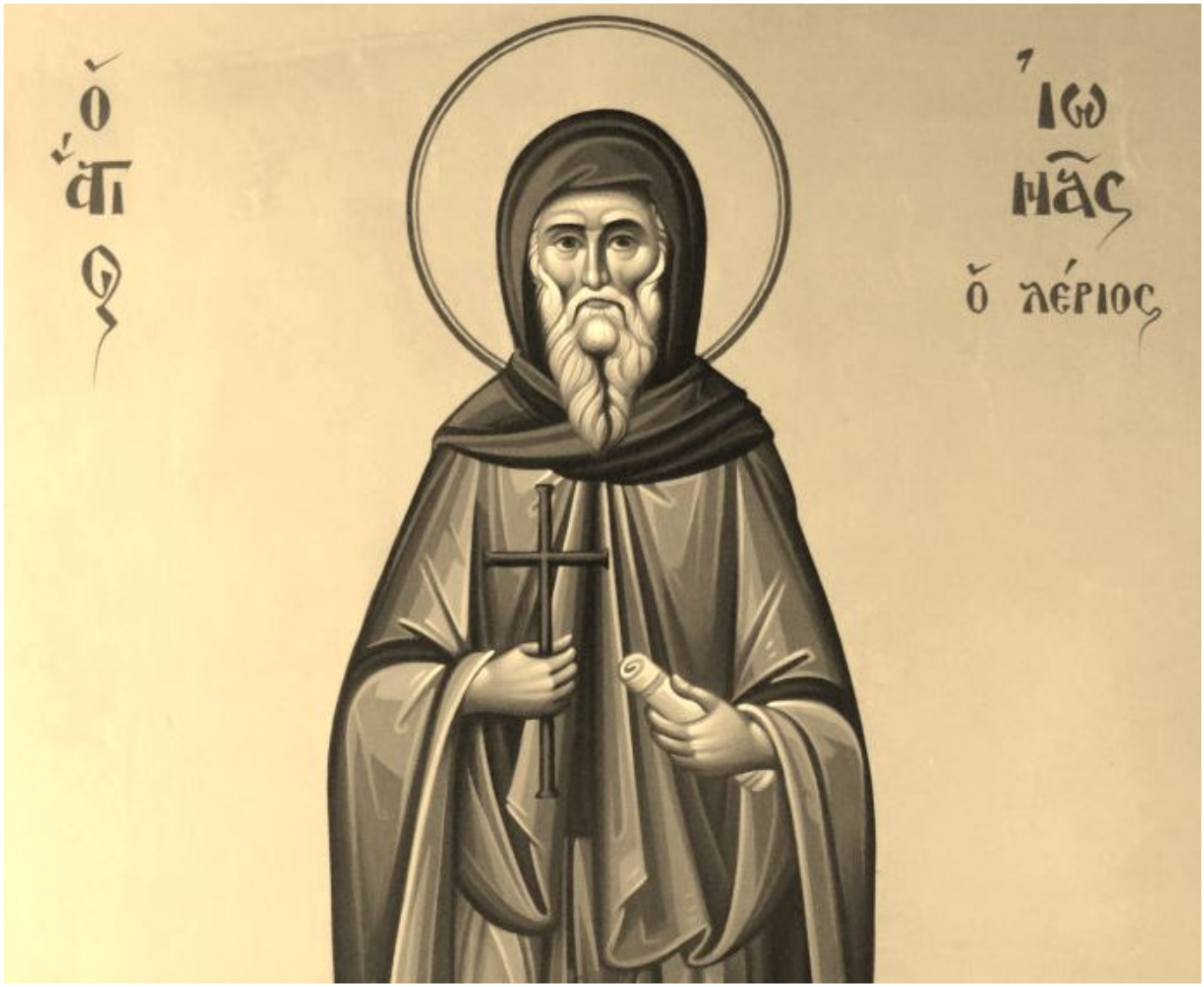
24 Φεβρουαρίου 2020

Ποιος ήταν ο Άγιος Ιωνάς ο Λέριος που εορτάζει σε λίγες ημέρες

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας, ανακοινώνεται, ότι, την Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου 2020, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την μνήμη του Αγίου Οσιομάρτυρος Ιωνά του Λερίου. Επειδή την Τετάρτη και Παρασκευή της Τυρινής, κατ' αρχαίον έθος της Εκκλησίας, δεν τελείται Θεία Λειτουργία, οι Ακολουθίες θα τελεστούν ως εξής:

Τετάρτη 26.2.2020 , το απόγευμα , ώρα 4:30΄μ.μ.: Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός εις τον Ιερό Ναό Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού Πλατάνου.

Πέμπτη 27.2.2020 , το πρωί , ώρα 7:00΄ – 10:00΄ π.μ.: Όρθρος – Πανηγυρική

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, εις τον ως άνω Ιερό Ναό.

Των Ιερών Ακολουθιών θα προστεί ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος.

Προσκαλούνται όλοι, όπως τιμήσουν την μνήμη του Οσιομάρτυρα του νησιού.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΛΕΡΙΟΥ

Από το «ΒΡΑΒΕΙΟΝ» της Ιεράς και Βασιλικής Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου της Πάτμου, διαπιστώνομε ότι πολλοί Λέριοι τους πέντε προηγούμενους αιώνες, άφησαν την Λέρο και πήγαν στη Μονή της Πάτμου, δια να μονάσουν.

Ένας από αυτούς ήταν και ο μοναχός ΙΩΝΑΣ, δια τον οποίον αναφέρονται τα εξής: «αφξα (1561) Φεβρουαρίου κη (28) εφονεύθη εις τόν Λειψόν ο δούλος του Θ(εο)ύ Ιωνάς μοναχός ο Λέριος».

Ο οσιομάρτυς Ιωνάς, μαζί με άλλους ασκητές – αναχωρητές, έφυγαν από το μοναστήρι της Πάτμου και έφθασαν στη νήσο Λειψώ στα 1550 μ.Χ. Επέλεξαν τον ορμίσκο «Κοίμηση» και αποβιβάσθηκαν.

Πρώτο τους μέλημα να χτισθεί ο Ναός του Ησυχαστηρίου, ψηλά από την θάλασσα σε δύσβατο σημείο, για τον φόβο των πειρατών. Εκεί πάλεψαν με τους βράχους, για να φτιάξουν μονοπάτια, πάλεψαν με την έλλειψη του νερού και της τροφής. Μα τι και αν δεν είχαν τίποτα απ’αυτά; Είχαν και τους αρκούσε η Χάρη του Αγίου Θεού.

Έφτιαξαν την Εκκλησία επ’ ονόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και μικρά κελιά για τους ίδιους. Πότισαν τον άγονο χώρο του ασκηταριού περισσότερο με τον ιδρώτα τους και λιγότερο με το νερό. Σεβάστηκαν τη φύση, λάτρευσαν, εδόξασαν και υμνολόγησαν τον Θεό, που δεν επέτρεψε στον διάβολο να πειράζει τους ανθρώπους, αλλά έδωσε και στους ανθρώπους την δύναμη να τον νικούν. Έγιναν «άγγελοι τον βίον», ενώ ήταν «άνθρωποι τη φύσει». Πολλοί από αυτούς θυσιάστηκαν για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την ελευθερία.

Όσο ψηλά όμως και αν ήταν το ασκηταριό, το επισκέπτονταν με τις άγριες διαθέσεις τους οι πειρατές. Σε μία επιδρομή εφόνευσαν τον μοναχό Ιωνά από την Λέρο. Ήταν 28 Φεβρουαρίου του 1561. Έτσι ο Μοναχός Ιωνάς έγινε νεομάρτυρας της Εκκλησίας μας.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον με την υπ’ αριθ.πρωτ. 693/2002 Πράξιν ανεκύρηξε τους πέντε ασκητάς «μετά των Οσίων και Αγίων της Εκκλησίας μας, τιμώμενοι παρά των πιστών και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενοι κατ’ έτος τη πρώτη μετά την ι΄ Ιουλίου Κυριακή».

«Δεύτε, Ιωνάν, της Λέρου το καύχημα εγκωμιάσωμεν

τον σαφώς θεώμενον του Ζωοδότου Χριστού το πρόσωπον

ιδίοις όντως όμμασιν εν θείοις δώμασι

και μετέχων χαρμονής της κρείττονος

ως λαμπρός οσίαθλος πίστεως.

«Οσιόαθλε γενναίε, Ιωνά, Λέρου έκθρεμμα,

ήσκησας ενθέως εν Λειψώ και στέφος αθλήσεως

παρά Κυρίου εδέξω, τρισμακάριστε,

ως ομότροπος κλεινών μαρτύρων της πίστεως».

Επιμέλεια: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr